

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.190/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperest képviselő kamarai jogtanácsos, felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.702.480/2021/12.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő arra hivatkozással, hogy a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb

feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát előjáró megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. július 28. napjától 2021. július 28. napjáig terjedő 37 havi időszakra bruttó 1.072.538 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Keresetét azzal indokolta, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni. Rámutatott, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, következésképp a szabályzattal ellentétesen, azon túlterjeszkedve határozták meg feladatait. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésének a)-c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte a szolgálati panaszt elutasító határozatában foglalt jogi érvei fenntartása mellett, vitatva a követelés valamennyi megjelölt jogalapját. Hivatkozott a különleges jogrendi időszak fennállására is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.072.538 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Kiemelte, hogy a munkakör kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. Az ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rámutatott, hogy a körzeti megbízott különleges jogrendi időszakban is csak eseti jelleggel vonható el a beosztásából. A peradatok (F/4. kimutatás) alapján megállapította, hogy a peresített időszak első felében még nem állt fenn a különleges jogrendi időszak, ezen felül az alperes nem csupán eseti jelleggel, hanem rendszeresen – az érintett időszakban a beosztás kb. 80%-ában – vonta el a felperest a körzeti megbízotti munkaköréből járőri feladatokra. A Hszt. a többletfeladatok díjazása tekintetében nem követeli meg, hogy a többletfeladatok magasabb beosztásba tartozzanak. Mindebből következően megállapította, hogy a felperesi igény a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint alapos. A törvényi 50-200 %-ig terjedő keretek között a felperesnek az illetményalap 75%-ban meghatározott igényét a teljesített többletfeladatokkal

arányban állónak találta, figyelemmel a perben érvényesített időszak kb. 80 %-ában többlétszolgálatlalt érintett napok számára és a feladat jellegére.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásban és az ítélet indokolásában téves következtetéseket vont le. Érvélése szerint az elsőfokú ítélet ellentétes a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal, valamint sérti a Hszt. 71. § (5) bekezdését. A felperes azzal, hogy hivatásos szolgálati jogviszonyt létesített az alperessel, önként vállalta azon feladatok ellátását, melyeket számára jogszerűen előírnak. Azért sem lehet szó többletfeladatokról, mivel abban az időtartamban, amíg a felperes járőri és egyéb feladatokat látott el, egyidejűleg nem láthatta el az eredeti szolgálati beosztásából eredő feladatokat, ezért az elsőfokú ítélet tévesen állapította meg, hogy a felperes az eredeti beosztása mellett végezte attól eltérő feladatait. Előadta, az a felperes által hivatkozott körülmény, hogy járőrhiánnyal küzd, a perben nem releváns.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy a fellebbezés Hszt. 13. §-ára vonatkozó indokai irrelevánsak. Hangsúlyozta, hogy az eredeti beosztásába nem tartozó feladatokat körzeti megbízotti beosztása mellett, az alól nem mentesítve, párhuzamosan látta el, s ez képezi a megbízási díjra való jogosultság alapját. Alperes járőrhiányra vonatkozó okfejtését tévesnek minősítette és előadta, a bírói gyakorlat következetes annak megítélésében, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes hivatkozott ugyan az elsőfokú ítéletnek a tényállásra vonatkozó megállapításai helytelenségére, annak tisztázottsága tekintetében ugyanakkor konkrét tény figyelembevételének elmulasztását vagy valamely tény helytelen megállapítását nem jelölte meg. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben kiemeli, hogy nem elég sommásan a tényállás tisztázatlanságára hivatkozni, ezen eljárásjogi felülbírálathoz az is szükséges, hogy a fellebbező fél – jelen esetben az alperes – bemutassa, hogy mely a perben jelentős tény/tények tekintetében tévedett az elsőfokú bíróság, melyek a valós tények, azok fennállását a fellebbező fél mivel valószínűsíti, és mindezek fényében az elsőfokú bíróság miként tévedett a bizonyítékok összessége

mérlegelésében és ehhez képest miért helytelen az ítéleti tényállás. Mindezt az alperes fellebbezése nem teljesíti; eljárásjogi jogszabálysértés nem volt megállapítható.

[9] A másodfokú bíróság a továbbiakban az ítélet anyagjogi álláspontját vizsgálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki

[10] Alapítván hivatkozott az alperes a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseinek sérelmére. Bár a Hszt. 13. § (2) bekezdése a szolgálati jogviszony jellegével összefüggésben valóban kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból fakadó köteleit önkéntes vállalkozás alapján teljesíti, ez azonban nem zárja ki – éppen ellenkezőleg, e jogszabályhely (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően kifejezetten a szolgálati jogviszony részévé teszi – a Hszt. 71. §-ának alkalmazását, ha annak feltételei fennállnak. A Hszt. 13. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati viszony részese az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv is, amelyet a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek – így a Hszt. 71. §-ában foglaltak – szintén terhelik, e rendelkezés tehát éppen, hogy a felperesi igény alaposágát támasztja alá.

[11] A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőrfeladatokat, valamint egyéb beosztásához nem tartozó feladatokat rendszeresen ellátott, azonban – álláspontja szerint – ezeknek a feladatoknak a teljesítése nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör, illetve – mivel azok ellátása során eredeti beosztásából fakadó kötelezettségeit nem látta el egyidejűleg – nem többletfeladat ellátás, ezért megbízási díj részére nem jár.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nem vitásan a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[13] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú

utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[14] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta továbbá, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést – azt a felperes sem vitatta, hogy egyidejűleg két különböző feladatot nem volt képes ellátni –, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztás mellett, az alól történő mentesítés nélkül rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy különböző feladatok egyidejű ellátásának lehetetlensége kizárja a többletfeladatok díjazását.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot az ORFK utasítás 24. pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következőes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[16] Az elsőfokú bíróság különleges jogrendi időszakokkal összefüggő jogszabály-értelmezését, az általa megállapított összezszerűségekre vonatkozó mérlegelési tevékenységét, valamint a marasztalási összeg mértékét fellebbezésében az alperes nem vitatta, így azokat az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A perveztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (1.072.538 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. december 13.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró